Divendres després de Cendra

Text de l'Evangeli (*Mt* 9,14-15): En aquell temps, s'atansen a ell els deixebles de Joan, dient: «Per què nosaltres i els fariseus dejunem sovint, però els teus deixebles no dejunen?». I els diu Jesús: «¿És que poden els amics de l'espòs plorar en el cas que sigui amb ells l'espòs? Però vindran dies quan els serà arrabassat l'espòs, i llavors dejunaran».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Però vindran dies quan els serà arrabassat l'espòs, i llavors dejunaran»

Mn. Xavier PAGÉS i Castañer
(Barcelona, Espanya)

Avui, primer divendres de la Quaresma, havent viscut el dejuni i l'abstinència del Dimecres de Cendra, procurem oferir el dejuni i el rés del Sant Rosari per la pau, que tant urgeix en el nostre món. Nosaltres estem disposats a tenir cura d'aquest exercici quaresmal que l'Església, Mare i Mestra, ens demana que observem, i a recordar que el mateix Senyor va dir: «Però vindran dies quan els serà arrabassat l'espòs, i llavors dejunaran» (Mt 9,15). Tenim el desig de viure'l no sols com el compliment d'un precepte al qual estem obligats, sinó —sobretot— procurant d'arribar a trobar l'esperit que ens porta a viure aquesta pràctica quaresmal i que ens ajudarà en el nostre progrés espiritual.

Cercant aquest sentit pregon, ens podem preguntar: quin és el veritable dejuni? Ja el profeta Isaïes, en la primera lectura d'avui, ens comenta quin és el dejuni que Déu aprecia: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per reraguarda, la glòria del Senyor» (Is 58,7-8). A Déu li agrada i espera de nosaltres tot allò que ens porta a l'amor autèntic als nostres germans.

Cada any, el Sant Pare Joan Pau II ens adreçava un missatge de Quaresma. En un d'aquests missatges, sota el lema «Fa més feliç donar que rebre» (Ac 20,35), les seves paraules ens ajudaren a descobrir aquesta mateixa dimensió caritativa del dejuni, que ens disposa des del fons del nostre cor a preparar-nos per la Pasqua amb un esforç per identificar-nos, cada cop més, amb l'amor de Crist que l'ha portat fins a donar la vida a la Creu. En definitiva, «el que tot cristià ha de fer en qualsevol temps, ara cal executar-ho amb més sol·licitud i amb més devoció» (Sant Lleó el Gran, papa).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Tres són les coses per les quals la fe es manté ferma: l'oració, el dejuni i la misericòrdia. El qui només fa una d'aquestes coses, no en fa cap» (Sant Pere Crisòleg)

- «Les Sagrades Escriptures i tota la tradició cristiana ensenyen que el dejuni és un gran ajut per tal d'evitar el pecat i tot allò que indueix a ell. El vertader dejuni, repeteix el diví Mestre, més aviat consisteix a complir la voluntat del Pare celestial» (Benet XVI)

- «Com ja passava amb els profetes, la crida de Jesús a la conversió i a la penitència no es refereix d'entrada a les obres exteriors, "el sac i la cendra", els dejunis i les mortificacions, sinó a la conversió del cor, la penitència interior. Sense ella, les obres de penitència són estèrils i mentideres (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.430)